

## ZURRAREN POLTSAK BI ZULO.



(ON MARZELINO SOROA JAUNARI DONKITUA.)

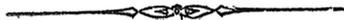
Gizon batek dirua  
 beti gorde nairik,  
 ibiltzen zan gosiak,  
 askotan baraurik;  
 beti mordollorako  
 dirua nai topa,  
 bañan gorputzarentzat  
 deus-ere ez opa.  
 Ala, bere kaltian  
 zebillen munduban;  
 beste asko ibiltzen  
 diraden moduban;  
 noiz-bait ere gorputza  
 zitzayon nekatu...  
 Ara egun batez zér  
 zitzayon gertatu:  
 ondo-ezak arturik  
 bat-batetan larri,  
*enplastera* bat zuben  
 presaka ekarri;  
 esanaz:—Deitzen badet  
 nik sendakiñari,<sup>1</sup>  
 agiyan diru asko  
 kenduko dit neri;  
 eta atso zar ausen

nola dagon trebé,  
 merke sendaturikan  
 neretzat det obé.  
 Bañan onekiñ ara  
 zér gerta zitzayon:  
 erremedio charra  
 onek eman ziyon,  
 eta geyagoturik  
 len zeukarren miña,  
 ekarri bear izan  
 zuben sendakiña;  
 biyen artian zuten  
 utzi ezur-utsa,  
 eta ustu, gordian  
 zeukan diru kucha.

. . . . .

Gizona zurkeriyan  
 darabilienian,  
 gertatzen zayo bada  
 ause geienian:  
 gordetziagatikan  
 bear aña ez jan;  
 zulo batetik sartu  
 bañan bitatik juan.

JOSÉ ARTOLA.



(1) Médica,